

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
74/15. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2015. július 1.

A C-461/13. sz. ügyben hozott ítélet
Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland eV kontra Bundesrepublik
Deutschland

A vízügyi keretirányelv által az állapotjavításnak és az állapotromlás megakadályozásának a területén előírt kötelezettségek alkalmazandók az olyan egyedi projektekre, mint egy hajózható folyó kimélyítése

Ezért az irányelvvel ellentétes az ilyen projekt engedélyezése, amennyiben az érintett víztest állapotának a romlását okozhatja, és amennyiben semmiféle eltérés nem alkalmazható

A Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland eV (környezeti és természetvédelmi szövetség, Németország) a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Németország) előtt vitatja a hatáskörrel rendelkező szövetségi hatóság által az Észak-Németországban található Weser folyó különböző szakaszainak oly módon történő kimélyítésére adott engedélyt, hogy a nagyobb konténeres hajók behajózhassanak a bremerhaveni, a brakei és a brémai kikötőkbe¹.

A Bundesverwaltungsgericht szerint a kotrásnak és a kotraléknak a Weser bizonyos szakaszain történő kiürítésének közvetlen hatásai mellett a szóban forgó projektek az érintett folyószakaszokon további hidrológiai és morfológiai következményekkel járnak. Így növekedni fog az áramlási sebesség mind apály, mind dagály esetén, a dagálykori vízállás magasabb lesz, az apálykori vízállás alacsonyabb lesz, az Alsó-Weser egyes részeinek emelkedni fog a sótartalma, az Alsó-Weseren a brakkvízhatár folyásirányban felfelé tolódik el, és végül a hajózható medervonalon kívül fokozódni fog a folyómeder eliszaposodása.

A Bundesverwaltungsgericht a Bírósághoz fordult, mivel kétsége merült fel azzal kapcsolatban, hogy a vízügyi keretirányelv² alkalmazandó-e ezen egyedi projekt engedélyezési eljárására, vagy az csupán a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés egyszerű célkitűzéseit mondja ki. A Bíróságtól továbbá azt kívánja megtudni, hogy adott esetben melyek azok a kritériumok, amelyek meghatározóak annak értékeléséhez, hogy fennáll-e valamely víztest állapotának az irányelv értelmében vett romlása.

A mai napon hozott ítéletével a Bíróság megállapítja, hogy a vízügyi keretirányelv végső célkitűzése az, hogy 2015-re összehangolt fellépéssel elérjék az Unió valamennyi felszíni vizének a „jó állapotát”.

A tagállamok által elérendő környezetvédelmi célok két kötelezettséget foglalnak magukban, vagyis valamennyi felszíni víztest állapota romlásának a megakadályozását (az állapotromlás megakadályozására vonatkozó kötelezettség), illetve valamennyi ezen felszíni víztest azzal a céllal történő védelmét, javítását és helyreállítását, hogy legkésőbb 2015 végére elérjék a jó állapotot (javítási kötelezettség).

Az irányelv szövegét, célkitűzéseit, valamint struktúráját figyelembe véve a Bíróság megállapítja, hogy e kötelezettségek nem csak alapkötelezettségeket alkotnak, hanem azok egyedi projektekre is alkalmazandók.

¹ Így a Külső-Weser medervonalának a nyílt tenger és Bremerhaven között legfeljebb 1,16 méterrel és az Alsó-Weser medervonalának Bremerhaventől folyásirány szerint felfelé Brakeig legfeljebb egy méterrel történő kimélyítését tervezik. Hasonlóképpen, az Alsó-Weser medervonalának Brakétől folyásirány szerint felfelé Brémaig történő kimélyítését tervezik.

² A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.).

Ezért a Bíróság azt válaszolja a Bundesverwaltungsgerichtnek, hogy a tagállamok – az irányelvben előírt eltérésre kapott engedély kivételével – kötelesek megtagadni valamely egyedi projekt engedélyezését, ha az az irányelvben előírt időpontban valamely felszíni víztest állapotának romlását okozhatja, vagy valamely felszíni víztest esetében veszélyezteti a jó állapot vagy a jó ökológiai potenciál és jó kémiai állapot elérését.

Azon kérdéssel kapcsolatban, hogy mely pillanattól kezdve van szó valamely felszíni víztest „állapotának romlásáról”, a Bíróság azt válaszolja, hogy ilyen állapotromlás áll fenn, amint az irányelv V. melléklete értelmében vett minőségi elemek legalább egyikének az állapota egy osztállyal romlik, még ha e romlás nem is jelenti az egészében vett felszíni víztest alacsonyabb osztályba történő besorolását³. Azonban, ha az e melléklet értelmében vett érintett minőségi elem már a legalacsonyabb osztályban található, ezen elem bármely romlása a felszíni víztest „állapota romlásának” minősül.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

³ A felszíni vizek ökológiai állapotának elemzése öt osztályt, vagyis kiváló, jó, mérsékelt, gyenge és rossz osztályt foglal magában.